

**My Josef Druhý, z Boží
milosti wywolený římský
Císař,
po všechny časy Rozmnožitel Říše,
w Germánii,
též Uherský, Český, Gallický a
Ludoměský Král,
ArciKníže Rakouské, Wejwoda
Burgundský a Lo
tharingský etc etc.**

Na registrach neb zápisech odawek, narození, a zemření nejenom veřejné správě země, nýbrž také samotným rodům neb familiím welice záleží. Weřejná správa země nabývá z nich užitečnou známost o rozmnožení neb umenšení manželstwa, o přírůstku a zhodku narozených, a o rozmnoženém neb zmenšeném mření lidu. Samotným familiím sloužíwají w mnohých případnostech za přesvědčující důkazy, a nezřídka býwají podstata právních rozsudkůw, jímžto staw měštiana a celých příbuzenstwí podrobený jest. Z toho základu jsme powinni k dobrému

našich poddaných tu péči prokázati, a těm zápisůw, jichž způsob a hodnowěrnost až posawáde libostí jediného člověka swěřený byl, takowý řád předepsati, jenžby je nejenom k tomu aumyslu potřebnější učinil, nýbrž také s všeobecnau stejností spolu právní bezpečnost w sobě obsahowal. Pročež:

- §. 1. Každý farář na swé osadě tři rozdílne knihy powede: jednu pro odawky, druhau k zaznamenání narozených, a třetí pro zápis zemřelých. Kniha odawek musí podle přiloženého formuláře pod Nro. 1. následující rubriky míti:
Rok, měsíc a den wykonaných odawek, Numero domu, jméno a příjmení ženicha, náboženstwí a stáří jeho, zdaliž on swobodný aneb wdowec jest, jméno a příjmení newěsty, její náboženstwí, wěk, swobodná neb wdowa. Jméno a příjmení swědků, a staw jejich.
- §. 2. Rubriky ženicha a newěsty zapíše ten, jenž je odává. Swědkowé ale, když psáti umějí, mají se po každý vlastní rukou zapsati, pakliby neuměli, tehdy je zapíše školní mistr neb někdo jiný, wšak musejí oni ten místo nich wykonaný zápis s křížkem neb jiným znamením jejich ruky na takowý způsob, jakož se při posledních wůlech aneb urownáních děje, dotwrditi

- §. 3. Ku konci jedné každé strany toho registru farář své jméno vlastní rukou zapíše. Adyby ale nějaké odawky sám farář newykonal, tehdy w každé takové případnosti odávající zvláště se podpíše, řádný Kooperator toliko s tímto přidawkem Kooperator. Pakliby ale nějaký přespolní kněz odával, tedy musí se jeho podpisu přidati, že on od faráře plnomocenství obdržel.
- §. 4. Aby se nejenom počet narozených wesměs, nýbrž také počet dětí každého pohlaví buď w manželstwu, neb mimo manželstwa zplozených widěti mohl, mají zápisu neb knize narození dle formuláře pod N. 2 následující rubriky udělené býti.
Rok, měsíc a den, numero domowní, dítěte jméno, jeho pohlaví, a zdaliž w manželstwu, neb kromě manželstwa zplozené jest: jméno a příjmení rodičů, jejich náboženství; jméno, příjmení a staw kmotrů.
Při dětech mimo lože manželského zplozených nemá se wíceji jméno otce do křtících kněh zaznamenati, poněwadž takové jenom we výpowědi máteře, neb w nejisté powěsti, nebo w důmění duchowního správce swůj základ mající zapsání wždy welmi dvojmyslné zůstává, toho důměliwého otce před swětem zlehčuje, a w práwních žádného aučinku ani

na matku, ani na dítě nemá. Jedině tehdáž může se jméno otce takowého mimo manželstwa zplozeného dítěte zapsati, když on sám k tomu se přiznává. Kmotrowé musejí se rowně jako swědkowé swadební w knize odawek, buďto vlastní rukau zapsati, a nebo kdyby někdo na jejich místě je zapsal, tu cizí ruku s swým prisazeným znamením potwrditi.

- §. 5. Rejstříky umrlčí mají při farách wšudy dle formuláře N. 3 s šesti rubrikami wedené býti, totiž: rok, měsíc a den zemření, numero domu, jméno, náboženství, pohlaví, a oznámený wěk umrlého. W místě ale, kde sice přehlížení umrlých se neděje, však předce krajský lékař, neb zkušený ranléčitel se wynachází, přisadí se k těm předešlým ještě sedmá rubrika, totiž o nemoci a způsobu smrti. K kterémuž cíli a konci krajští lékařowé, a po zemi sídlící ranléčitelowé se poukazují, nemoc každého zemřelého, ku kterému oni powoláni byli, farářowi písebně oznámiti.
- §. 6 Židé mají podobným způsobem k wedení těch trojích zápisůw dle předepsaných rubrik s jedinou na jejich náboženství připadající změnou přidržání, a takový w oném místě, kdeby se Rabín wynacházel, od něho samého, při samotných familiích ale od nejbližěji bydličího Rabína wedené býti.

- §. 7. Powinnost Biskupowa jest, při prohlížení swé Dieceze knihy odawek, narození a zemření pokaždé sobě předložiti nechati.
- §. 8. Krajští auředníci mají častěji dohlídnouti, zdaliž takowé knihy všudy dle předepsání se wedau.
- §. 9. Ku konci jednoho každého roku farářowé jakož i Rabínowé ze všech tře rejstříků jednu s formulářem w rubrikách se srownawající roční tabelly do hromady ztáhnau, a takowau nejdýle w polowici měsíce ledna jak okršlku popisu /Conscripten/ tak také krajskému auřadu odešlau.

Dáno w našem hlawním a sídelním městě Wídni dne 20. měsíce února w sedmnáctistým osmdesátým čtvrtým, panowání našeho římského we dwacátým, a dědičných zemí w čtvrtým roce.

Josef

Leopoldus Comes á
Kolowrat
Reg. Boh. Sup. & A.A. pr.
Canc.

Jan Rudolf hrabě Chotek

Tobiass Felix swobodný
Pán
z Gebleru

Ad Mandatum Sac. Caef.
Regiae Majestatis proprium

Josef z Sonnenfeldu